

10de Kreds (Sjessen), kan jeg henholde mig til ham.

Sjessen: Det kan jeg dog ikke indrømme, at den ærede Landsthingsmand for 5te Kreds (Ogenbøll) har indpegaaet, hvad jeg udtalte. Thi hvad det Sidste angik om Anholdelsesretten, har jeg netop sagt, at det forekommer mig at være betænkeligt at give en Anholdelsesret til Andre end Politimyndigheden; hvis Lovforslaget kan eller skal fortolkes saaledes, som den ærede Landsthingsmand har sagt, saa har jeg i denne Henseende Intet at erindre. Naar imidlertid ærede Medlemmer ville læse Lovforslaget igjennem, ville de vistnok give mig Ret i, at det ingenlunde er klart, om der ikke der er givet en Anholdelsesret til Andre end Politimyndigheden. Hvad det andet Punkt angaar, har jeg ingenlunde overset den nævnte Bestemmelse af 27de Marts 1831, efter som jeg netop holdt den for mine Øine, idet jeg talte, og jeg sigtede netop til det Tilfælde, at en Skipper her ligger med Lodsflag oppe og har taget en uvedkommende Person om Bord, fordi han ikke har kunnet faae den virkelige Lods. I dette Tilfælde opstaar netop det Spørgsmaal, hvorvidt den vedkommende Skipper har været berettiget til at lade sig lodse af en uvedkommende Person, og hvorvidt den Uvedkommende har været berettiget til at lodse. Maaske har jeg ikke udtrykt mig ganske tydelig, men det var netop det Tilfælde, jeg har havt for Øie, fordi det er forekommet flere Gange i min Praxis, at der er ført Klage fra Lodsvesenet over en Skipper, og at man har forlangt Skipperen mulktet, fordi man har sagt, at han ikke har ventet den fornødne Tid, før at Lods'en kunde komme tilstede. Der opstaar altsaa her det Spørgsmaal, hvorvidt Skipperen har været berettiget til at benytte en uvedkommende Person, og hvorvidt den uvedkommende Person har været berettiget til at lade sig benytte. I dette Tilfælde, det var min Tanke og mit Udtryk — vilde det være meget haardt, om Lods'en kunde tage den Uvedkommende, som anser sig berettiget til at lodse, og som mulig er det, i Natten, som det ærede Medlem sagde, og føre ham til Politidommeren, blot under det Forbehold, at Lods'en ikke kjendte ham og ikke vidste, hvad det var for en Fyr, og at det derfor var bedst, han fulgte med til Politidommeren, for at man kunde sikkre sig hans Person. Det vilde være et Overgreb, forekommer det mig. Men hvis det forholder sig, som det er sagt, at Anholdelsesmyndigheden ikke er lagt i Hænderne paa Private, saa skal jeg ingenlunde urgere dette, thi saa vil Sagen ikke foregaa synderlig anderledes end hidtil.

Marineministeren: Jeg kan henholde mig til den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (Ogenbøll), idet det synes mig at være

utvivlsomt, at den Mand, der har lodset et Skib ind, naar Lodsflaget har været heiset fra Skibet, uden at nogen Lods er kommen tilstede, efter Forordningen af 27de Marts 1831 § 32, har været berettiget til at lodse. I saa Tilfælde kan der altsaa ikke være Tale om at anvende Anholdelsesretten. Et heller kan der være Tale om nogenformelst Anholdelsesret overfor Skipperen, da den nævnte § 32 ikke indeholder Noget denne angaaende, hvorimod Bestemmelsen med Hensyn til denne findes i § 1, hvortil der ikke er taget Hensyn i det foreliggende Forslag. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Anholdelsesretten, tvivler jeg ikke om, at der ikke kan lægges Andet ind i Lovforslaget, end hvad der blev fremsat af den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (Ogenbøll). I alt Fald har det utvivlsomt været Lovforslagets Hensigt, at Anholdelsesretten ikke skal gives til Private, men kun til dem, der under andre Forhold have Anholdelsesret, det vil sige, Politimyndigheden paa Landet og Marinen paa Vandet.

Sjessen: Efter den af den ærede Minister afgivne Forklaring skal jeg finde mig fuldkommen beroliget. Det glæder mig, at have havt Leilighed til at fremsalbe en Erklæring, der, som jeg haaber, maa blive tagen for gyldig i paakommende Tilfælde.

Madsvig: Ja, jeg tilstaar, jeg kunde ønske, at flere Jurister vilde yttre sig om dette Spørgsmaal, thi jeg kan ikke læse Lovforslaget anderledes, end at jeg, ligesom det ærede Medlem for 10de Kreds (Sjessen), maa tro, at der ved dette gives Andre end Politiet Anholdelsesret. Men jeg er saa langt fra at finde dette urigtigt, at jeg endogsaa anser det for nødvendigt til Opfyldelse af Lovens Hensigt. Loven udtaler, hvad der skal ske ved Uberettigede, der antreffes som skyldige i visse Lovovertrædelser. Overtrædelser maa foregaa ude paa Søen, og hvad hjælper det da at give Politiet i Land eller Marinen, som ikke er tilstede, Ret til at anholde en uberettiget Person, der lodser f. Ex. ude ved Hveen eller i Sundet? Det maa jo være den berettigede Lods, der kommer tilstede, som maa have Ret til at anholde den Lodsende og føre ham til Politidommeren, hvis det Hele skal virke. Man kan ikke vilkaarlig føre ham andetsteds hen, men han skal føre ham for Politidommeren, og denne skal behandle Sagen, og hvis han tillader sig nogen anden Mishandling end simpelthen at føre den Uvedkommende for Dommeren, vil han paadrage sig Ansvar og Straf. Men det forekommer mig, at Ordene i Lovforslaget føre til, at den berettigede Lods, der kommer ombord i et Skib og træffer en uberettiget Lods, maa kunne føre ham for Politidommeren, og jeg anser det for nødvendigt, for at Lovforslaget kan naae sin Hensigt.